

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 034908 24 Uvp
Banjaluka, 12.11.2025. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Strahinje Ćurkovića, predsjednika vijeća, Nermane Sadiković i Tatjane Stupar, članova vijeća, uz učešće Sonje Savić, zapisničara, u upravnom sporu po tužbi M. J. iz P., ulica [...] (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj 21.08/952.1-9/22 od 27.7.2023. godine tužene Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banjaluka, u predmetu vršenja nadzora o postupanju Područne jedinice Prnjavor, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje rješenja Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 034908 23 U od 9.4.2024. godine, na nejavnoj sjednici vijeća, održanoj dana 12.11.2025. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem je odbačena tužba podnesena protiv uvodno označenog osporenog akta tužene, kojim se tužena očitovala na podnesak tužioca, naslovljen kao „Primjedbe na zapisnik broj 21.08/952.1-9/22 od 24.4.2023. godine o izvršenom nadzoru i opis postupanja Područne jedinice Prnjavor“, te tužioca obavijestila da iz činjeničnog stanja, utvrđenog u postupku nadzora, proizlazi da postoji spor na međi, a da je uređenje međa u nadležnosti sudova, te tužiocu dala uputu da se obrati nadležnom sudu i spor riješi u vanparničnom postupku.

Odbacivanje tužbe je obrazloženo zaključkom nižestepenog suda da se iz sadržaja obavještenja od 27.7.2023. godine može zaključiti da se radi o dopisu, kojim se tužena očitovala na podnesak tužioca, a koji nema karakter upravnog akta, u smislu člana 7 Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), te se sud pozvao na član 22 stav 1 ZUS.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje tog rješenja (u daljem tekstu: zahtjev) (podnescima koje je naslovio kao žalba i uslovno preinačavanje žalbe) tužilac osporava njegovu zakonitost, navodeći da je postupak pokrenut po službenoj dužnosti povodom predstavke Vladi i da je u istom trebalo donijeti zaključak ili rješenje, a ne dopis. Dalje ukazuje na nepravilno postupanje organa u postupku ispravke stavke promjena, te iznosi vlastito viđenje u predmetu zbog koga je vršen nadzor nad radom organa. Predlaže „izmjenu rješenja u pravcu zakonitog rješavanja predmeta prema prijedlogu u tužbi, žalbi i pasusu 2 predmetnog podneska“.

Tužena u odgovoru na zahtjev navodi hronologiju upravnih postupaka koje je tužilac vodio, te ističe da iz obavještenja PJ Prnjavor od 5.7.2023. godine nije bilo moguće utvrditi na licu mjesta činjenice koje su predmet tužbe, odnosno izvršiti obnovu sporne geodetske tačke na granici katastarskih opština G. i V..

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, te pobijanu presudu po odredbama člana 39 ZUS, kao i cjelokupne spise upravnog spora i predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz podataka spisa proizlazi da je osporenim aktom tužena odgovorila na primjedbe koje je tužilac podnio na zapisnik od 24.4.2023. godine o izvršenom nadzoru nad radom Područne jedinice Prnjavor, te tužioca obavijestila da je uređenje međa u nadležnosti sudova i dala uputu da se obrati nadležnom sudu, odnosno da spor riješi u vanparničnom postupku. Odlučujući o tužbi podnesenoj protiv tog akta, nižestepeni sud je odbacio tužbu, jer je zaključio da osporavani akt nema karakter upravnog akta.

Pobijano rješenje suda je pravilno i zakonito.

Odredbom člana 7 stav 1 ZUS propisano je da se upravni spor može voditi samo protiv konačnog upravnog akta, pri čemu je stavom 2 tog člana definisano da je upravni akt u smislu tog zakona, akt kojim nadležni organ iz člana 4 tog zakona rješava o izvjesnom pravu ili obavezi, odnosno neposrednom ličnom interesu fizičkih ili pravnih lica ili drugih stranaka u kakvoj upravnoj stvari.

Kako u konkretnom slučaju nije rješavano o pravima ili obavezama, niti o izvjesnom neposrednom ličnom interesu tužioca, već je tužilac samo upućen da pred nadležnim sudom pokrene vanparnični postupak u cilju uređenja međe, ne radi se o upravnom aktu, u smislu odredbe člana 7 stav 2 ZUS, shodno čemu je tužba odbačena u skladu sa članom 22 tačka 2 ZUS, kako je to pravilno obrazloženo u pobijanom rješenju suda, koje razloge u potpunosti prihvata i ovaj sud.

Kod takvog stanja stvari po ocjeni ovog suda pobijanim rješenjem nisu ostvareni razlozi nezakovitosti predviđeni odredbom člana 35 stav 2 ZUS, slijedom čega je zahtjev tužioca za njegovo vanredno preispitivanje odbijen kao neosnovan, shodno odredbi člana 40 stav 1 istog zakona.

Zapisničar
Sonja Savić

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić